

Arrest

**nr. 88 735 van 1 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 1 augustus 2012.

Gelet op de beschikking van 11 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. MICHOLT, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Verzoekers vorige asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raad arrest nr. 72 113 van 19 december 2011 omdat er geen geloof kan gehecht worden aan zijn asielrelaas, hij niet aantoont dat er in heel Pakistan een gewapend conflict aan de gang is in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en hij niet aantoont dat hij om maatschappelijke, godsdienstige, etnische of andere redenen in Pakistan geen intern vestigingsalternatief heeft.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te

schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Te dezen brengt verzoeker als nieuw element een brief bij van een lokale politieke leider.

De Raad stelt vast dat deze gesolliciteerde brief om de redenen vermeld in de bestreden beslissing niet van die aard is dat het de door verzoeker verklaarde vervolgingsfeiten kan ondersteunen.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen concrete elementen bij die de desbetreffende vaststellingen afdoende weerlegt; hij beperkt zich louter tot het minimaliseren, het ontkennen en het vergoelijken ervan. Wel voegt verzoeker bij zijn verzoekschrift documenten toe waaruit blijkt dat er in heel Pakistan ernstige onlusten zijn, dat er gewelddadige aanslagen plaatsvinden en dat er in Karachi dodelijke slachtoffers vallen bij bendege geweld, doch hieruit valt echter niet af te leiden dat er in heel Pakistan een situatie van willekeurig geweld heerst, zodat er geen sprake kan zijn van een conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bijgevolg vermag het door verzoeker bijgebracht nieuw element noch een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin noch een reëel risico op ernstige schade aan te tonen die zich na het vellen van 's Raads arrest nr. 72 113 van 19 december 2011 zou hebben voorgedaan.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar zijn verzoekschrift.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Pakistan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER